

В резултат на това ищецът твърди, че е съществувало *prima facie* нарушение на правото на конкуренцията и че прекалено дългият период от 9 до 21 месеца, в зависимост от предмета на жалбата, изтекъл между получаването от Комисията на писмената покана и бездействието на Комисията, представлява бездействие по смисъла на член 232 ЕО.

- (¹) Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 година за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41).
- (²) Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 1, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).
- (³) Регламент (ЕО) № 773/2004 на Комисията от 7 април 2004 година относно водените от Комисията производства съгласно членове 81 и 82 от Договора за ЕО (текст от значение за ЕИП) (ОВ L 123, стр. 18; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 242).

**Жалба, подадена на 5 декември 2007 г. — Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM)/
Комисия на Европейските общности**

(Дело T-444/07)

(2008/C 37/45)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Centre de Promotion de l'Emploi par la Micro-Entreprise (CPEM) (Марсилия, Франция) (представител: адв.С. Bonnefoi, avocate)

Ответник по жалбата: Комисия на Европейските общности

Искания на жалбоподателя

- да бъде отменено Решение на Комисията № С (2007) 4645 от 4 октомври 2007 г., с което е премахната помощта, отпуснатата от Европейския социален фонд за финансирането на една субсидия ЕСФ във Франция (CPEM) с Решение № С (1999) 2645 от 17 август 1999 г.,
- да бъде признато право на обезщетение за публично засягане на репутацията на организация, действаща в изпълнението на мисията от общ интерес (оценена на 100 000 EUR),
- да бъде признато право на индивидуално обезщетение на персонала на CPEM от „символичното евро“ за засягане на спокойствието в работата им (заплаха за бъдещето на структурата, която ги наема и следователно, на тяхната работа, тъй като плащането на милион евро означава закриване на CPEM и на MSD),

- да бъдат заплатени разноските за адвокат и за правна помощ, станали необходими, за които може да бъде представен оправдателен документ.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба жалбоподателят иска отмяна на Решение на Комисията № С (2007) 4645, от 4 октомври 2007 г., с което е премахната, въз основа на доклада на OLAF, помощта отпуснатата от Европейския социален фонд (¹), за финансиране под формата на цялостна субсидия на пилотен проект изпълняван от жалбоподателя.

В подкрепа на жалбата си, жалбоподателят сочи две групи правни основания, първите относно начина, по който е проведена от OLAF, процедурата на следствието и на разследването, довела до обжалваното решение, изведени от нарушаването на правото на защита, като другите правни основания се отнасят до съществуването на обжалваното решение.

От една страна, жалбоподателят изтъква, че в хода на воденото от OLAF разследване от формална страна са нарушени няколко принципа на общностното право и на почтеното разследване, като принципът на презумпцията за невинност и правото всеки да бъде запознат с реалното и точно съдържание на обвиненията, съдържащи се в оплакванията, дали повод за процедурата. Той поддържа, освен това, че OLAF смесва процедурите предвидени в Регламент № 2185/96 (²), с тези относно разследванията въз основа на Регламент № 2988/95 (³). От друга страна, жалбоподателят упреква OLAF, че основава изводите си, които го обвиняват върху различни и променящи се издания на „Наръчник на предприемача“.

По същество, жалбоподателят упреква Комисията, че основава решението си на изводите от доклада на OLAF, която пренебрегва грубо понятията на френското право за „организация с нестопанска цел“ и за „поставяне на разположение“. Освен това, той изтъква, че OLAF противопоставя на жалбоподателя становището си, че един „Наръчник на предприемача“ се ползва с предимство пред съдържанието на регламент на Общността. Той поддържа също, че Комисията е била в течение и даже е разрешила действията, за които жалбоподателят е обвинен от OLAF и в обжалваното решение. И накрая, жалбоподателят сочи правно основание състоящо се в неприложимостта и непротивопоставимостта на Регламент № 1605/2002 (⁴), на който е основана част от логическата обосновка на OLAF и на обжалваното решение.

(¹) Решение на Комисията № С(1999)2645, от 17 август 1999 г., изменено с Решение № С (2001) 2144 от 18 септември 2001 г.

(²) Регламент (Евратом, ЕО) № 2185/96 на Съвета от 11 ноември 1996 г., относно контрола и проверките на място, извършвани от Комисията за защита на финансовите интереси на Европейските общности срещу измами и други нередности (ОВ L 292, стр. 2, Специално издание на български език глава 9, том 2, стр. 24).

(³) Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 г., относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, стр. 1).

(⁴) Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета от 25 юни 2002 г. относно Финансовия регламент, приложим за общия бюджет на Европейските общности (ОВ L 248, стр. 1).